

vikler og forbedrer den gratis danske universitetsuddannelse.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg kan berolige hr. Morten Homann med, at Socialdemokratiet står på begge ben, det er på den måde, man bedst har jordkontakt.

Må jeg sige, at jeg sådan set ikke mener, at der er en modsætning mellem at ønske sig universiteter, der er fri for studieafgifter, og så at indføre dem for de internationale studerende, som ikke er omfattet af udvekslingsaftaler. Og det handler, som jeg sagde, om at målrette de ressourcer, vi kan bruge på det.

Hr. Morten Homann har en gal antagelse, når han mener, at universiteterne kan spekulere i at tjene penge på at trække udenlandske studerende til. Det kan universiteterne godt. Men de penge, de tjener – det ligger sådan set i den lov, vi vedtog tidligere på året – skal bruges til fripladser og stipendier til andre internationale studerende, og der er således ikke tale om en pengemaskine, som kan være med til at rette op på de taxametre, som også jeg anser for at være skrantende, på universiteterne.

Så derfor er det ikke nogen pengemaskine. Det er en praktisk måde, hvormed vi kan styre lidt, hvem der kommer og tager deres uddannelse i Danmark. Og jeg gør det ikke, fordi jeg synes, det er sjovt at være med til det, men fordi jeg synes, det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror desværre, at fru Lene Jensen har en lidt naiv opfattelse af, hvordan virkeligheden er på f.eks. et universitet, som er presset på sine indtægter, fordi taxametret bliver beskåret.

Man gør jo universitetet til en virksomhed, i og med at man giver det mulighed for at skaffe sig indtægter på sådan et punkt som det her. Og det kan godt være, man ikke kan skaffe sig store overskud, men når man skal satse på at udvikle nye uddannelser, så har man mulighed for at træffe valget, om man vil satse på at udvikle de uddannelser, som man bare får taxametertilskud til, eller satse på at udvikle de uddannelser, som man har mulighed for at få brugerbetaling for fra studieafgifter fra internationale studerende.

Og så kræver det jo ikke meget forretningsans og mange timer på handelsskolen, før man ved, at man selvfølgelig bruger flere kræfter der,

hvor man får mulighed for at få nogle flere penge i kassen frem for der, hvor prisen er fastlagt.

Så jeg synes, at det er en forkert logik at introducere på universiteterne. Jeg kunne forstå, at fru Lene Jensen sådan set var enig i det, og derfor kan det selvfølgelig kun undre, at Socialdemokraterne alligevel har stemt for at lave sådan et forslag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Se, det der med at være naiv kan jo også i et eller andet omfang være et udtryk for, at man sådan set også ser realiteterne i øjnene, og det er noget, jeg meget kan anbefale.

Det at se realiteterne i øjnene indbefatter jo at sige, at virkeligheden er, at der er et stort, frådende marked derude for uddannelse. Det, der er vores opgave, er at sørge for, at vi kan have en national strategi, der tilsiger, at danske studerende ikke skal have tegnebogen op af lommen, fordi det vil, så vidt vi kan se, gøre os endnu dårligere til at rekruttere bredt til de videregående uddannelser.

For at kunne lave den øvelse må vi have en offensiv strategi, vi må kvalitetssikre, men vi må også have et eller andet realistisk forhold til, hvad vi kan tilbyde. Og i og med at vi jo som sagt har hegnet ind, hvad de penge, man eventuelt tjener på denne her øvelse med at tiltrække internationale studerende, kan bruges på, så er der ikke tale om en pengemaskine, der er ikke tale om en markedsføring på den måde. Der er tale om, at vi ser realiteterne i øjnene og derfor forsøger at skrue en strategi sammen, der netop i en virkelighed, som hele tiden forandrer sig, og hvor mobiliteten er enorm på det her område, forsøger at udvikle vores uddannelser på den måde, vi bedst kan.

Derfor mener jeg ikke, der er nogen modstrid mellem at sige, at vi er imod studieafgifter for danske studerende, og at vi er for at indrette os på den virkelighed, som vi er en del af.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kan jeg ikke huske hvorfor – det kan også være, fordi det var i de der 14 dage, hvor det var Socialdemokratiets strategi at arbejde regeringen ud af regeringskontorerne med forhandlinger, at man kom til at stemme for det her. Men lad det nu ligge.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører: Hvordan tror fru Lene Jensen